

Thora Lund Møllerup & Erik Ansvang

Sarkofagens mystiske stråling

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

Sarkofagens mystiske stråling

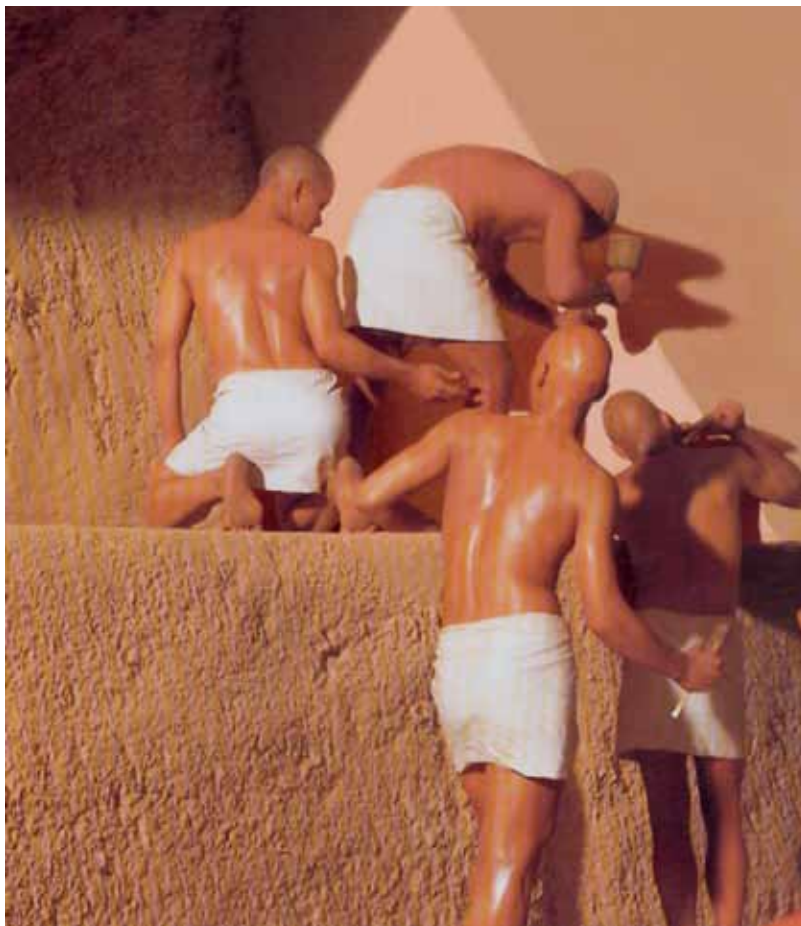
Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Sarkofagens mystiske stråling

Af Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang

De anerkendte teorier om de gamle civilisationer er under stort pres og har været det længe – og dette pres vokser efterhånden som andre videnskaber og eksperter udfordrer de traditionelle teorier med videnskabelige undersøgelser, beviser og logik. De vedtagne teorier om de gamle civilisationer betragtes fejlagtigt som klippefaste sandheder i stedet for det, de reelt er, nemlig *arbejdshypoteser*. En arbejdshypotese er en teori, der repræsenterer en *mulig* sandhed, men det er udelukkende en *del-sandhed*, der senere kan udbygges, ændres eller helt forkastes, når nyere og mere logiske arbejdshypoteser kan afløse den gamle og erstatte eventuelle fejltagelser og misforståelser. Det er denne proces, tænkende mennesker er vidne til, når man studerer det gamle Egyptens mysterier.

Forskernes dogmatiske konklusioner konfronteres efterhånden med utallige faktuelle facts, som både undergraver og direkte modbeviser de gældende forklaringer. Systematisk afdækkes ulogiske og selvmodsigende informationer i det, man indtil nu har betragtet som historiske facts. Et nyt historisk verdensbillede begynder derfor at tone frem. Sandsynligheden for at de gamle civilisationer har befundet sig på et højere udviklingsniveau end menneskehedens nutidige bliver gradvis mere og mere sandsynlig.

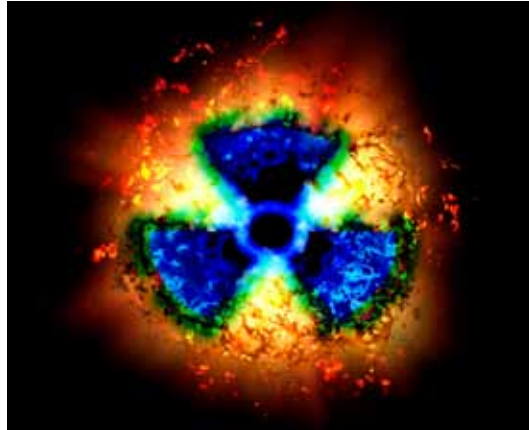
Er Det Gamle Testamente skrevet i chifferskrift?

En af de mennesker, der af professionel nysgerrighed besluttede at bruge sin tid og sin ekspertviden til kritiske studier af de teknikker, der blev anvendt i de gamle civilisationer, er den svenske Draken-konstruktør fra Saab-fabrikkerne, civilingeniør Henry Kjellson. Han fortæller, at allerede da han var under uddannelse til ingeniør og fik forbindelse til luftfarten, var han interesseret i bestemte dele af *Det Gamle Testamente*. Han mente, at det kunne være beskrivelser – ganske vist noget forvrængede – af flyvemaskiner. Han fandt hurtigt ud af, at det var nødvendigt at læse *Det Gamle Testamente* på originalsproget. Ved hjælp af originalsproget fandt han ud af, at mange mystiske passager kunne afmystificeres, hvis man i stedet for den sædvanlige fortolkning benyttede en anden fortolkning af bestemte ord – en fortolkning, som givetvis lå inden for rammerne af ordets eller dets rodords betydning. Med andre ord – det så ud til, at der ligger en anden lige så sandsynlig læsemåde bag den almindelige læsemåde. Visse dele af *Det Gamle Testamente* består tilsyneladende af en *chifferskrift*.

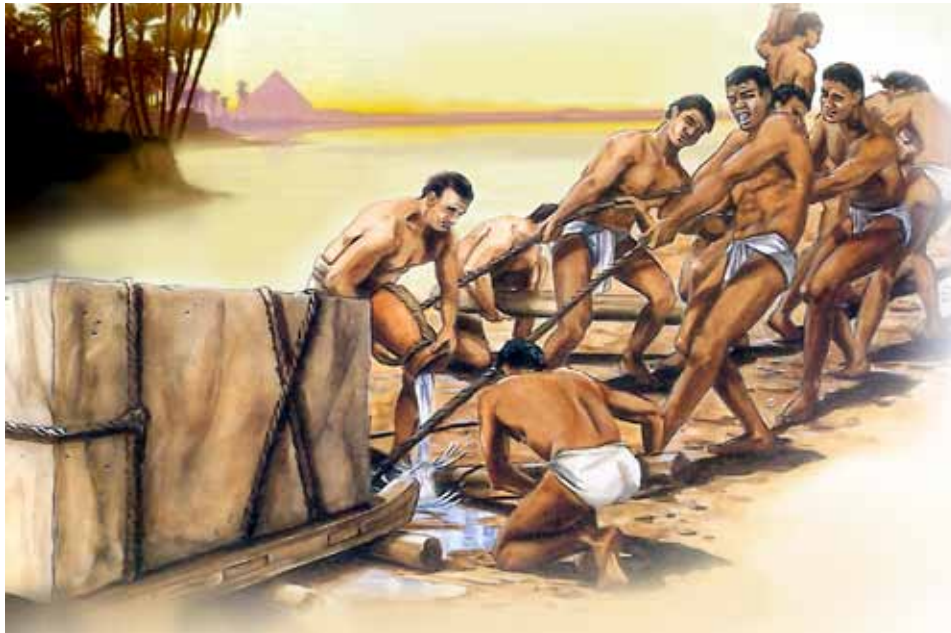
Om *Det Gamle Testamente* og den mulige chifferskrift siger forskeren Ahtis, at det angiveligt var Moses, der personligt havde skrevet 1. Mosebog med egyptiske hieroglyffer på en sådan måde, at teksten kunne læses på *tre* måder. En af læsemåderne gav indblik i de gamle vismænds interessante kosmologi og tekniske viden.

Kendte man radioaktivt materiale?

I *Det Gamle Testamente* er der en række fortællinger, som allerede når de læses som almindelig tekst – dvs. i den oversættelse, der kaldes den autoriserede – med stor sandsynlighed peger på, at man i gammel tid har kendt til og været i stand til at fremstille et materiale, der udsendte en kraftig *gammastråling* – omtrent som radium eller andre radioaktive stoffer, der kendes i nutiden. Stoffet blev tilsyneladende benyttet ved fremstillingen af et vigtigt lægemiddel – og et biprodukt fra processen var guld.

Forskellige undersøgelser at denne produktion antyder, at Khufu-pyramiden (Cheops-pyramiden) muligvis var det sted, som beretningerne om det mystiske, udstrålende stof peger på. Det er ikke alene informationer i *Det Gamle Testamente*, men også hieroglyftekster i Dendara-templet, tekster i den islandske *Edda*¹ og i *Kalevala*², der peger i denne retning.

De anerkendte forskere afviser – naturligvis

Det er klart, at disse og lignende teorier uundgåeligt mødes med stor skepsis, massiv modstand og total afvisning. Modstanden kommer blandt andet fra arkæologer. Arkæologerne kan selvsagt ikke komme uden om fortidens overvældende skaberværker, men de fastholder stædigt, at de blev konstrueret ved hjælp af primitivt værktøj og med en masseindsats af slavearbejdere, som havde næsten ubegrænset tid til deres rådhed. Det arkæologiske standpunkt er helt forståeligt, for man har jo ikke har fundet det værktøj, der blev anvendt ved byggeriet.

1 Edda-digtene er relateret til nordisk mytologi eller de nordiske helte. *Eddaen* er en del af Islandsk litteratur i middelalderen. Der er to *Eddaer*: *Ældre Edda*, også kendt som den *Poetiske Edda* eller *Sæmunds Edda* (Codex regius). *Yngre Edda*, *Snorres Edda* eller *Prosa Edda*.

2 *Kalevala* er en samling gamle sagaer, sange og myter fra den finske mytologi. Bogen er kompileret af Elias Lönnrot (1802–84).

Nu forholder det sig imidlertid sådan, at metalgenstande går til grunde – dels gennem atmosfærisk påvirkning, dels gennem omsmelning til andre genstande. Også i nutidens civilisation udføres denne tilintetgørelses- og omdannelsesproces konstant. Gamle jernting og kobbergenstande indsamles af skrothandlere, og det metal, der ikke forgår på grund af rust eller irdannelse, går en ny skæbne i møde, for de genopstår i nye former efter omsmelning. Arkæologisk set bør man derfor nok, hvad gammelt værktøj angår, ikke forvente at finde denne type beviser for brug af mere avanceret værktøj, men kun sten- og lergenstande, for de kan som bekendt ikke smeltes om, og de ødelægges ikke så let af tidens tand. Men fordi man kun finder sten- og lergenstande, er det forkert at konkludere, at der ikke fandtes metalgenstande i denne periode i fortiden. *Fravær af bevis, er ikke bevis på fravær.* Selv om man ikke finder værktøj, kan man alligevel finde sikre spor efter anvendelse af ganske komplicerede tekniske hjælpemidler, hvis konstruktion og betjening forudsatte en temmelig højt udviklet teknisk indsigt.

Bibeloversætterne kendte ikke til teknik

Men modstanden mod de nye teorier kan også komme fra anden side. OG denne modstand stammer fra *uviljen* mod at acceptere den kendsgerning, at *Bibels* grundtekst, hieroglyfferne og *Eddaen* kan læses på en anden måde end den, man har vedtaget. I de autoriserede oversættelser af disse værker findes der tekniske fagudtryk, men ingen tekniske meningssammenhænge. De bliver derfor til skildringer af får, hyrder, præster, ofre, hellige ting, dværge og guder med særprægede intetsigende navne samt i en del tilfælde desuden intetsigende beskrivelser af himmelhvælvingen og dens stjerner.

Modstanden er absolut forståelig. På den tid da *Det Gamle Testaments* tekst fik indføjet vokaler efter en død periode på ca. 800 år, og på den tid, da hieroglyfferne og *Eddaen* først blev fortolket, kendte man ikke den teknik, der kendes i nutiden. I middelalderen og frem i 1800-tallet havde man simpelthen ikke navne for eller forestillinger om tekniske genstande som motorer, elektricitet, radio, television, flyvemaskiner, undervandsbåde, radium og reaktorteknik. Og det, der ikke fandtes i tidens bevidsthed, kunne naturligvis ikke udtrykkes i skrift. Den tekst, der opstod på dette grundlag, og som nu er blottet for ethvert udtryk, der vedrører tekniske forhold, har man efterfølgende ikke villet ændre på.

Nutidens vs fortidens udviklingsniveau

Hvis nu *Bibelen* (i sin grundtekst), hieroglyfferne og *Eddaen* indeholder oplysninger af teknisk betydning og natur, kan disse oplysninger ikke opfattes af bevidstheden, før tiden er moden, og det vil sige, når teknikken hos menneskeheden har nået samme stadie som den tidligere epoke. Og det er bemærkelsesværdigt, at Henry Kjellson påstår, at man med al nutidens viden stadig ikke har nået fortidens udviklingsniveau. Man kan nemlig ikke forklare, hvordan f.eks. kæmpeobelisken på ca. 1.100-1.300 tons i stenbruddet i Aswan blev skåret ud af grundfjeldet – eller hvordan de finpolerede og ufatteligt præcist udhuggede granitblokke til Khufu-pyramiden blev fremstillet. Man kan heller ikke forklare, hvordan et så enormt bygningsværk som Khufu-pyramiden blev skabt. Man kender heller ikke formålet, for egyptologernes gravteori er ulogisk, blottet for beviser og ren og skær gætterier.

Den ufuldendte obelisk på 1.100-1.300 tons

Løftede man med lyd?

Det siges, at tibetanere, egyptere og inkafolkets forgængere kunne løfte og transportere store og voldsomt tunge stenblokke ved hjælp af lyd eller lydbølger. Og Henry Kjellson oplyser, at alverdens flyteknikere faktisk arbejder med levitationsproblemet – dvs. problemet med, hvordan man kan gøre genstande vægtløse ved at ophæve tyngdekraften. Måske vil problemet blive løst, når den nutidige civilisation er nået lige så langt som de gamle civilisationer, men endnu er nutidens menneskehed ikke i stand til at præstere det samme. Når menneskeheden igen er kommet lige så langt i udviklingen, bliver en hel del af mysterierne om fortidens tekniske præstationer uden tvivl klarere.

Tibetanernes evne til at løfte tunge stenblokke ved hjælp af lydinstrumenter kan forklares mekanisk, og denne teknik er forklaret i artiklen *Magi og metafysiske kræfter*.

Pagtens Ark

Henry Kjellson interesserede sig ikke kun for fortællinger om flyvemaskinelignende genstande i *Bibelen*. Han interesserede sig også for oplysningerne om de undere, Moses udførte før udvandringen fra Egypten – både de rituelle og de mystiske handlinger og forskrifter, der var knyttet til tjenesten i åbenbaresestellet og til behandlingen af Pagtens Ark. Her fremgik det tydeligt, at de gamle vise både kendte og anvendte et materiale, der udsendte en særdeles farlig stråling. Arken var opbevaringssted for dette materiale under israelitternes vandring. Arken er senere forsvundet, og det har ikke været muligt at finde den. Der nævnes mange skjulesteder for Arken.³

Omkring 1922 fik Henry Kjellson fat i bogen *På Rätta Vägar*. Den handlede om udgravninger i Jerusalem. Man mente, at Arkens opbevaringssted var et underjordisk skatkammer eller asyl i Ofelbjerget ved Jerusalem. Bogen var skrevet af ingeniør Millen, som var leder af udgravningerne. *På Rätta Vägar* er en bog, der beskæftiger sig med de samme tanker og problemer, som Henry Kjellson selv arbejdede med. Udgravningsekspeditionen søgte efter Arken i årene 1909-1911. Da arbejdet senere skulle genoptages, var der udbrudt krig, og efter 1918 var de politiske forhold ændret så meget, at arbejdet ikke kunne udføres.

Juvelius' chifferskrift

Men bogen rummede en værdifuld oplysning. Den oplyste nemlig, at ekspeditionen udførte sine gravninger efter anvisninger og oplysninger fra et chiffer (eller en kode) i *Bibelen*, som var opdaget af dr. Juvelius i Finland. I bogen skriver Millen:

"For ca. 10 år siden kom jeg i forbindelse med dr. Valter Juvelius i Finland. Han havde opdaget et chiffer i Bibelen med et meget mystisk indhold. Det indeholder en beskrivelse af, hvor Pagtens Ark er gemt i Jerusalem, og hvordan man kan finde den."

³ Der kan henvises til et dansk ingeniørbidrag til løsning af gåden om Pagtens Arks skjulested i Poul Bjørndahl Veggerbys: *Nostradamus og Profetien om Pagtens Ark*

Henry Kjellson forsøgte naturligvis på forskellige måder at opspore dette chiffer. Oplysningen i bogen så nemlig ud til at bekræfte, hvad der er sagt om *Bibelen* og dens chifferskrift – og hans egne arbejdsteorier og fornemmelser gik i samme retning. Det værdifulde spor, der oplyste, hvor chifferskriften skulle søges, fik han i 1957, men først i 1960 fik han fat i den og kunne tyde chifferprincippet. Den langvarige udsættelse fra 1922 skyldes, at han havde besluttet ikke at stå offentligt frem med sine undersøgelser og studier, så længe han var i aktiv tjeneste. Da han var blevet pensioneret, begyndte han efter mange opfordringer at holde foredrag i tekniske foreninger. Ved et foredrag i en mere lukket kreds kom han i forbindelse med nogle personer, der sagde, at de vidste, hvor det chiffer fandtes, som han i over 30 år havde været på jagt efter. Efter foredraget kom en kvinde ved navn Wera hen til ham og spurgte, om han kendte Millen og dr. Juvelius, for han havde jo omtalt dem i foredraget. Han benægtede og fortalte, at han i meget lang tid havde ledt efter chifferet. Wera kunne fortælle, at chifferet fandtes i deres forening.

Målinger i Egypten

Henry Kjellsons forskning bragte ham til Egypten. Under rejsen i Egypten målte Henry Kjellson strålingen på de fleste af de steder, han besøgte. For at tage resultaterne i rækkefølge fra syd til nord kan det nævnes, at han ikke kunne konstatere udslag ved Aswan hverken ved den røde granit i stenbruddet eller ved den sorte granit, som fandtes rundt om det. Der var heller ingen udslag i Luxor eller Karnak – og ingen i Kongernes dal, hvor han foretog målinger i flere kongegrave – blandt andet i Tutankhamons grav – samt i flere af området adelsgrave. Der kom heller ikke noget ud af målinger i Memphis, ved trinpyramiden i Sakkara eller inde i Serapeum – de hellige Apis-tyres nekropol og underjordiske gravlabyrinth.

Sarkofagen afgav stråling!

Til gengæld var der positivt resultat nede i *sarkofagen* i Khufu-pyramidens såkaldte kongekammer. Uden for pyramiden gav geigertælleren nulværdien (5–6 udslag i minuttet). Inde i det såkaldte dronningekammer var der kun 1 udslag i minuttet, for her dybt ind i pyramiden under de enorme stenmasser kunne den kosmiske stråling åbenbart ikke trænge ind. Rundt om på gulvet og væggene i kongekammeret kunne han registrere nulværdien 1, *men inde i selve sarkofagen nede ved bunden målte han ca. 30 udslag i minuttet* – og dette måleresultat blev optaget på bånd.

Hvor stammer den stærke stråling fra?

Hvorfra stammer den stærke stråling, som både kunne måles i kongekammerets sarkofag i Khufu-pyramiden og desuden i gården til kongegravene i Jerusalem? Er der nogen forbindelse mellem de to steder og mellem dem og Arken? Det kunne konstateres, at strålingen i Khufu-pyramiden *ikke* skyldes selve granitmaterialet, for strålingen kunne ikke konstateres ved målinger af materialet i stenbruddene ved Aswan og på granitsrakofagerne i Serapeum.

Tyresarkofagerne i Serapeum viste ingen stråling

Og hvorfra stammer den stærke stråling ved kongegravene i Jerusalem? Eftersom geigertælleren ikke gav udslag ved højderne på Silo, hvor Arken angiveligt har stået i 300 år, er det tænkeligt, at man her anvendte en så sikker afskærmning mod strålingen, at ingen mærkbar stråling slap ukontrolleret ud. Arken var oprindelig omgivet af flere lag store skindtæpper,⁴ men de forsvandt, da filistrene erobrede Arken. Arken forårsagede derfor store strålingsskader blandt filistrene.

Inden Arken blev ført tilbage til israelitterne på Davids tid, blev den forsynet med en ny afskærmning, som nu bestod af fem guldplader, der blev anbragt omkring Arken som sider og låg. Det fremgår af teksten i 1. Samuelsbog 6:4 og 8 – vel at mærke hvis den læses i den hebraiske originaltekst. I templet i Jerusalem var Arken yderligere beskyttet af to keruber. I 1. Kongebog 8:6-7 står der:

4 Jf. 2. Mosebog 26:7 og 14

"Så førte præsterne Herrens Pagts Ark ind på dens plads i templets inderhal, det allerhelligste, og stillede den under kerubernes vinger – for keruberne udbredte deres vinger over pladsen, hvor Arken stod, og således dannede keruberne et dække over Arken og dens bærestænger. Stængerne var så lange, at enderne kunne ses fra det hellige foran inderhallen ..."

I Jerusalem skulle Arken derfor ikke have forårsaget eller afgivet nogen nævneværdig skadelig stråling.⁵

Ukendte rum i Khufu-pyramiden og Kongegravsgården?

Materialet, der udgør belægningen i Kongegravsgården, ser ikke ud til i sig selv at udsende stråling. Hvis belægningen har afgivet sekundærstråling fra en tidligere bestråling, må denne sekundære stråling nu have fortaget sig efter næsten 3.000 år. Der kan derfor ikke findes nogen anden forklaring, end at strålingen stammer fra et endnu virksomt strålingsudsendende materiale under gulvbelægningen. Med andre ord: Der findes måske et rum under Kongegravsgårdens gulv med et materiale, der stadigvæk udsender stråling. Og det samme gælder muligvis også i Khufu-pyramiden. Den danske arkitekt Hubert Paulsen er – ud fra geometriske overvejelser – også kommet til denne konklusion, at der findes et ukendt rum i Khufu-pyramiden.

⁵ Er man interesseret i sikkerhedsforskrifterne, kan der henvises til Jochim Pahl: *Stjernemennesker*, kap. 16.

Kildehenvisning:
Henry Kjellson: *Forsvunden teknik*

VisionsNettet

www.visionsnettet.dk